

Весна

Антоніо Мачадо

Антоніо Мачадо

Весна

Перекладач: Д. Павличко

Проймає страх яву, жах проникає в сни,
коли, немов дрофа, незграбно і поволі
злітає бомбовоз на темнім видноколі...
Та від переляку і лютості війни

сильніші твій уклін полям озимини
й листки, причаєні, в тугих бруньках тополі.
На пурпуровий лід землі, на віти голі
розплавлені сніги впадуть із вишини.

На морі вибухи, димить вода зелена,
зловісно зойкає, неначе звір, сирена,
сріблиться в небі шлях страшного літака,

та ясно крізь громи і клекіт перестрілки
до мене доліта мелодія терпка
твоеї, владарко, квітучої сопілки.